

РЕШЕНИЕ

№ 665

гр. Русе, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Йорданов

при участието на секретаря Радостина Ил. Станчева
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Йорданов Административно наказателно дело № 20234520201539 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ „Ники – Николай Колев – Стефка Колева“, чрез адв. П. Х., депозирана срещу електронен фиш № 8504270815 за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ град София, с което на едноличния търговец, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

С жалбата се ангажират твърдения, че обжалвания електронен фиш е незаконосъобразен. В подкрепа на това твърдение се инвокират доводи, че електронния фиш е издаден от некомпетентен орган, тъй като не може да се проследи и кой е авторът на този санкционен акт. На второ място се посочва, че липсва конкретно описание на нарушението, тъй като е записано съчетание на букви и цифри, които не носят никаква информация за санкционираното лице и същият е в невъзможност да разбере, какво нарушение е извършил и в електронният фиш е посочено, че липсва валидна маршрутна карта или валидна тол декларация и за едноличния търговец остава неясно, какво нарушение е извършил. На трето място се посочва, че не се съдържат

обстоятелства за вида на техническото средство и неговата годност и дали същото отговаря на законовите изисквания на чл. 38 и чл. 46 ЗИ. На четвърто място се сочи, че липсва подробно описание на мястото на нарушението и е посочен само километрично отстояние и път, без допълнителни белези спомагащи локализирането на мястото на извършване на нарушението. На пето място се излагат доводи, че едноличния търговец има сключен тристранен договор, по който си е изпълнило задълженията за заплащане на дължимите по договора суми. На последно място се релевират доводи, че електронния фиш е издаден в нарушение на чл. 2, параграф 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/2024 на Комисията от 28.11.2019г., според който доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирани пътни такси във връзка с неговата сметка и предлагат възможно отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки и наказващия орган не е изследвал този въпрос.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител. Депозирана е молба в която се поддържа депозираната жалба. В допълнение се прави възражение за изтекла давност по чл. 34 ЗАНН, както и че законодателят е предвидил възможност да се издава електронен фиш за констатирани нарушения по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП

Наказващият орган, чрез процесуалния си представител, заема становище за неоснователност и недоказаност на депозираната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и да бъде потвърден издадения електронен фиш като правилен и законосъобразен. В депозирано писмено становище, се излагат подробни доводи, за доказаност на нарушението и липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш. Развиват се съображения за неоснователност на ангажираните с жалбата твърдения. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде потвърден, издадения електронен фиш. Претендират се разноски.

Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата

Жалбата изхожда от активно процесуално легитимирано лице, адресат на издадения електронен фиш, депозирана е в преклузивния срок за

обжалване и касае подлежащ на съдебен контрол електронен фиш, поради и което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество, досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи и извърши служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и зависимост, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 31.08.2020г., в 14,13 часа, посредством електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с устройство № 40341, представляващо елемент от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-5, км. 25+914, било установено, че пътно превозно средство влекач Скания Р 560, с рег. № ****, с техническа допустима максимална маса 19000 и брой на оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 45 000, собственост на ЕТ „Ники – Николай Колев – Стефка Колева“ се е движило в община Иваново, път I-5, км. 25+914, с посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Във връзка с така установеното е бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504270815, с който на ЕТ „Ники – Николай Колев – Стефка Колева“, в качеството му на собственик/ползвател на посоченото ППС, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът намира за безспорно установена и доказана от събраните в хода на производството писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, прочетени и

приобщени по реда на чл. 283 и чл. 284 НПК, приложим на основание чл. 84 ЗАНН.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в приобщената по делото доказателствена съвкупност, които да налагат излагане на подробни мотиви, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, досежно това кои доказателствени средства съдът кредитира и кои отхвърля, тъй като всички доказателства се намират в корелативно единство и безспорно подкрепят приетите за осъществили се факти от обективната действителност, включени в предмета на доказване по настоящото дело, съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните изводи

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Електронния фиш е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, от лице по чл. 167а ЗДвП, оправомощено да осъществява контрол във връзка със заплащането на съответните такси по закона за пътищата, по образца, утвърден от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ и съдържа изискуемите, съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.

Съдът намира за неоснователни релевираните с жалбата доводи, касаещи допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш.

Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 335, ал. 2, вр. чл. 84 ЗАНН, нарушението на процесуалните правила е съществено, когато е довело до ограничаване на процесуалните права на страните.

Неоснователни и без опора в закона са доводите в жалбата, че електронният фиш е издаден от некомпетентен орган. Материалната компетентност на Агенция „Пътна инфраструктура“ да осъществява контрол във връзка с правомощията на държавата за събирането на пътни такси следва

от разпоредбите на чл. 10, ал. 10 от ЗП и чл. 3, ал. 5 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, а правомощията на Агенция „Пътна инфраструктура“, във връзка с административнонаказателната дейност следват от разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 7 ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 167а ЗДвП в случая електронен фиш се издава именно от Агенция „Пътна инфраструктура“, а не от конкретно длъжностно лице, както е при наказателните постановления и единственото задължение при издаване на електронния фиш е същият да съдържа точно данните, съдържащи се в правната норма на чл. 189ж ЗДвП и няма нормативно изискване електронният фиш да бъде подписан от определено длъжностно лице, което го е съставило.

Съдът намира за неоснователни твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, касаещи неправилно ангажиране на отговорността му с електронен фиш

В настоящия случай нарушението е заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗП, поради което правилно и в съответствие със закона е издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган, със съдържанието по чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП.

Същият извод, че именно с издаване на електронен фиш, а не с наказателно постановление следва да се ангажира отговорността на нарушител за установено и заснето с електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по чл. 179, ал. 3б следва от буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, която изрично регламентира санкционирането с електронен фиш на нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б и приложението на разпоредбите именно за електронните фишове, касателно чл. 189, ал. 10 ЗДвП. Такъв извод следва и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 ЗДвП.

Неоснователни са доводите в жалбата, касаещи липса на конкретно описание на нарушението. Посоченото в жалбата „съчетание на букви и цифри“ представляват именно конкретните правни норми, под които са субсумирани изложените в електронния фиш факти от обективната действителност и въз основа на които е ангажирана отговорността на едноличния търговец и чрез посочване на същите по никакъв начин не е накърнено правото на защита на санкционираното лице, а напротив

предоставили са му възможност да бъде запознат и да реализира правото си на защита, както по фактите, така и по правната им квалификация. Нарушението е описано ясно и по начин напълно позволяващ на наказаното лице да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Не представлява съществено процесуално нарушение обстоятелството, че в електронния фиш е отразено, че ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Приетата за нарушена разпоредба на чл. 102, ал. 2 ЗДвП вменява задължение на собственика на ППС да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Начините за определяне и заплащане на дължимите тол такси за процесното ППС са два и са нормативно установени в чл. 10б, ал. 4 ЗП, а именно въз основа на реално получени деклариращи тол данни или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта и в случая в електронния фиш е посочено, че нарушителят не е заплатил дължимата такса, по нито един от двата нормативно установени начини и не може да се приеме, че така описано нарушението е накърнило правото на защита на наказаното лице, тъй като не става ясно, какво точно нарушение е извършил.

По делото е представен протокол за установяване годността за приемане на дооборудването на съществуваща стационарна контролна точка (лист 59-61), а доколкото не се касае за средство за измерване, то същото не подлежи на метрологичен контрол.

Неоснователни и без опора в материалите по делото са твърденията, касаещи допуснато нарушение досежно описание на мястото на нарушението.

Мястото на нарушението е посочено точно и ясно, чрез посочване на път от републиканската пътна мрежа, километрично отстояние и посока на движение – път I-5, км. 25+914, посоката на движение – нарастващ километър. Посочена е и конкретната община – община Иваново. Така описаното място на нарушението, напълно съответства на Приложение № 1 към т. 1 от Решение на МС № 959 от 31.12.2018г., в сила от 08.01.2019г.

Самото нарушение е описано подробно и по начин напълно позволяващ

наказаното лице да бъде запознато с всички приети за осъществили се факти от обективната действителност и тяхната правна квалификация и по никакъв начин не е нарушено правото му на защита, както по фактите, така и по правото. Изрично е посочено конкретното нарушение, което се твърди, че е осъществено от жалбоподателя, а именно чл. 102, ал. 2 ЗДвП и какво конкретно задължение не е изпълнил същият и от кой законов текст произтича това задължение.

Посочена е датата и часът на нарушението – 31.08.2020г., 14,13 часа, която в случая съответства на датата на установяване на нарушението.

Съдът намира за неоснователни твърденията, касаещи допуснато нарушение по чл. 34 ЗАНН.

Деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя е извършено на 31.08.2020г. С обжалвания електронен фиш на жалбоподателя е наложено административно наказание „Имуществена санкция“. Съгласно чл. 11 ЗАНН, във връзка с обстоятелства, изключващи отговорността, приложение намират разпоредбите на НК. Доколкото ЗАНН не съдържа уредба, досежно въпросите, касаещи спиране и прекъсване на давността, като изключващо отговорността обстоятелство, то приложение следва да намери разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, която урежда абсолютната давност, изключваща наказателното преследване. В този смисъл е задължителното за съдилищата разрешение, съдържащо се в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и ВКС.

С оглед спецификата на електронните фишове, не могат механично да се приложат по аналогия разпоредбите касаещи сроковете предвидени в ЗАНН, за съставянето на АУАН и издаването на НП, в каквато насока са твърденията в жалбата.

Изрично в Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС и ВКС е посочено, че разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, предвид липсата в чл. 34 ЗАНН на разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, уреждаща абсолютната давност, тази празнина се преодолява с приложението на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 ЗАНН. Отново в същото Тълкувателно постановление е прието, че давността, представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност и при настъпване на давността по

същество се стига до осуетяване на тази отговорност, а като краен резултат - до нейното погасяване.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената давност е три години, а абсолютната 4 години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението - 31.08.2020 г., към настоящия момент е изтекла обикновената, но не и абсолютната такава. С предприетите действия от страна на наказващия орган за връчване на електронния фиш, преди изтичане на обикновената давност, същата е прекъсната и е започнала да тече нова такава като към настоящия момент абсолютната давност не е изтекла.

Няма спор, а и от всички приобщени в хода на производството доказателства и доказателствени средства, безспорно се установява, че на посочените в електронния фиш дата и час, пътно превозно средство – пътно превозно средство влекач Скания Р 560, с рег. № ****, с техническа допустима максимална маса 19000 и брой на оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 45 000, собственост на дружеството жалбоподател се е движило в община Иваново, път I-5, км. 25+914, с посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, задължението да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство е на собственика/ползвателя, поради и което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Касае се за ППС, по чл. 10б, ал. 3 от закона за пътищата, което е с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗП За преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като в т. 2 е въведена такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на която дава право на едно пътно

превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В настоящия случай от всички доказателства по делото безспорно се установява и доказва, че за посочените в електронния фиш дата, час и пътен участък не е начислена и респективно заплатена дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, по нито един от предвидените начини за определяне и заплащане на дължимите тол такси, а именно по реда на чл. 13, ал. 4 ЗП – чрез реално получени деклариращи тол данни, чрез лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, за съответното пътно превозно средство.

Наличието на сключен договор с лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случая с „Интелигентни трафик системи“ АД не освобождава собственика на пътното превозно средство от задължението му по чл. 102, ал. 2 ЗДвП и не е основание за отпадане на административнонаказателната отговорност на същото.

Видно от представените по делото писмо от „Интелигентни трафик системи“ АД (лист 39 от делото), се установява, че бордовото устройство на пътното превозно средство, не е предавало данни за формиране на тол декларации към момента на регистриране на нарушението – 31.08.2020г., в 14,13 часа, защото е било изключено за периода от 10.06.2020г. до 02.12.2020г.

Същият извод следва и от писмото на „А 1 България“ ЕАД (лист 53 от

делото), в което е посочено, че не е имало никакъв отчетен трафик за 31.08.2020г. от бордовото устройство на МПС с рег. № ****.

Доказателства, че системата е била изправна се съдържат и в приобщените по делото справки за наличие на установени нарушения и справка за преминали ППС през посочения тол сегмент (лист 56 и лист 57 от делото), от които се установява, че за дата 31.08.2020г. системата е отчитала, както пътни превозни средства, за които е имало подадени тол декларации, така и такива, за които не е имало, което обосновава извод за правилното и коректно функциониране на електронната система.

Представено е становище от Агенция „Пътна структура“ от което е видно, че както за настоящия така и за предходен и следващ сегмент няма подадени тол декларации, което напълно кореспондира с представеното от „Интелигентни трафик системи“ АД и „А 1 България“ ЕАД доказателства, че устройството е било изключено, не само в участъка на този тол сегмент, а за един значително по дълъг период от време.

В същия смисъл е и практиката на Административен съд – Русе, намерила израз в Решение № 320 от 28.10.2022г., постановено по КАНД № 310/2022г. и Решение № 349 от 16.11.2022г., постановено по КАНД № 365/2022г.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 6 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, в случай че дадено бордово устройство преустанови подаването на данни, съответният собственик или ползвател на пътното превозно средство е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса за изминато разстояние, с който има сключен договор, като в противен случай се прилага чл. 11, ал. 2, съгласно която разпоредба при определяне размера на дължимите тол такси, в случаите на установено ползване, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, и в случай че не се заплати такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата за съответната категория пътено превозно средство, се приема, че съответното пътено превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки

от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай ползвателят заплаща максимална такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата, в размера, определен в тарифата по чл. 10, ал. 6 от Закона за пътищата.

Не се касае за малозначителност на деянието по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН или до маловажен случай на нарушение, за което да намери приложение чл. 28 ЗАНН, на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид и не се установиха многобройни или едно, но изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да обосновава извод, че извършеното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с нарушенията от този вид, а напротив. От доказателствата по делото се установява, че в случая изобщо няма заплатена тол такса за целият ден, както и няма маршрутна карта и не се касае само и единствено за незаплатите на тол такса за посочения сегмент, поради и което не може да бъде споделена тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че се касае за маловажен случай.

Съдът не споделя доводите, застъпени в жалбата, че обжалвания електронен фиш е издаден в нарушение на правото на Европейския съюз – Регламент (ЕС) № 2020/2004г. на Комисията от 28.11.2019г. и наказващият орган не е съобразил задължението си при всеки случай на недекларирана пътна такса да информира структурата, събираща пътните такси и преди да се предприемат принудителни мерки да се предложат мерки за отстраняване на нередовността, тъй като видно от съдържанието на цитирания регламент, същия се прилага от 19.10.2021г., а нарушението в случая е от 31.08.2020г. и същевременно не може да намери приложение разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН.

На последно място, съдът намира, че наложеното наказание не противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО.

По гореизложените мотиви и при липса на основания за отмяна или изменение на електронния фиш, същият следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН в полза на наказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лева, съгласно чл.63д, ал. 5

ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9, вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш № 8504270815 за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ град София, с който на **ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“**, ЕИК: 202276768, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Асен Разцветников“ № 8, ет. 3, ап. 6, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на **2500 (две хиляди и петстотин) лева**, за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА ЕТ „НИКИ – НИКОЛАЙ КОЛЕВ – СТЕФКА КОЛЕВА“, ЕИК: 202276768, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Асен Разцветников“ № 8, ет. 3, ап. 6 **ДА ЗАПЛАТИ** на **АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“** към Министерство на регионалното развитие и благоустройството **СУМАТА** в размер **150 (сто и петдесет) лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Русе: _____